

ՀԱՅ ԲԺՇԿԱԿԱՆ ԶԵՐԱԳԻՐՔ

Ս. ՂԱԶԱՐՈՒ ՎԱՆՔԻՆ

(Շաբ. տես բազմավէպ էջ 167)

Դ.

ԲԺՇԿԱՐԱՆ ԱՄԻՐՑՈԼՎԱԹԻ*

—○—

Նախագրեալէն տարրերութիւն չունի այս Զեռագիրս, որ 51րդ թուահամարն ունի: Ամիրողվաթի Օգոստ թշկորեան և Անգիստ Անգիստ աշխատութիւններուն միացումն է, յայտնի չէ՝ թէ ով եղած է ընդորինակիցը և ուր սեղ գրուած է այն: Միայն առաջին էջին վրայ նշանակուած է:

« ԲԺՇԿԱՐԱՆ ԱՄԻՐՑՈԼՎԱԹԻ ԳՈԶ ԲԺՇԿԻ
 « ԵՒ ՓԻԼԻՄԱՓԱՅՑ ԱՄԱՍԻԱՑԻՈՑ ՑԱՆԿԵՍ
 « ՀԱՅՈՑ. ԶՈՐ ԿՐԵԱՑ ԹԱՐԳՄԱԿԱՄԲՈՐ, ԵՒ
 « ՄԱՀԿԵՑԱՑ ՑԱՄԻ ՏԵԱՐԻ 1478, ԵՒ Ի
 « ԹՈՒԻՆ ՀԱՅՈՑ Չ Ի Է. Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒ-
 « ԹԵԱՆ ՏԵԱՐԻ ՄԱՐԳԱՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՒԴԻ-
 « ԿՈԽԻ »:

Վեց տող յիշատակութիւնը:

Միշակ հատոր մ'է. Մեծութիւնը 20 հ.ր. մեղք, լայնութիւնը 10,5 հ.ր. մեղք, իսկ թանձրութիւնը 4 հ.ր. մեղք: Լաթակազմ է՝ լաւ հանգամանցներով պահուած. զիրը նոտր է, իփատ լաւ և ընթեռնի, և աւելի նորագոյն ժամանակի՝ իր 18րդ դարու գրութիւն ըլլալ կ'երևի. թուղթը բամբակեայ է, գրութիւնը երկսին. ամբողջը կը բաղկանայ 372 էջերէ և 186 թերթէ:

* Նախորդ թիւն մէջ Միծ. Տաքթորին յօդուածին վերնագիրը սխալմամբ եղած էր Գրիգորի Նիւացուց Յղ. բնուրեան մարդոյն. մինչ պիտի ըլլար Օգոստ թշկորեան Ամիրողվարյ, նոյնպէս բ. տողին 1295ը 1285:

Մինչև 78րդ էջը Օգոստ թշկորեան առաջին մասն է միայն, այն ալ պակասաւոր, իսկ 79րդէն՝ կը սկսի Անգիստաց Անգիստը, որ կ'աւարտի 338րդ էջին վրայ, և մացածները կը պարունակեն բժշկարանին բառերուն մեկնութիւնը, որ թիշ կը տարրերի Գագիկ-Հեթումի ձեռագրին մէջ գտնուած բառացուցակէն:

ԱՆԳԻՏԱՑ ԱՆՊԻՏԱՑ կը սկսի անմիջապէս իւր վաղածանօթ Յիշատակարանով:

Այս Յիշատակարանէն է առնուած առաջին էջին վրայի Արձանագրութիւնը. սկսէ զատ ձեռագիրս չի պարունակեր ուրիշ որ և է յիշատակութիւն, և Ամիրողվաթին գրածն ալ կրճատուած է և ցարդ հրատարակուածներէն ալ տարրեր կերպով մէջ բերուած, թէն թուականի կատարեալ անփոփոխութեամբ:

Ընդօրինակութիւնս որչափ լաւ և գեղեցիկ նոտրագիր՝ բայց լի է անհեթեթ սիսալներով. հազիւ կը նայ լինակարար օրինակներու բաղդատութեան համար օգատակարութիւն մ'ունենալ:

Ե.

ԲԺՇԿԱՐԱՆ ԱՄԻՐՑՈԼՎԱԹՈՅ

Սա եւս Ամիրողվաթի Անգիստաց Անգիստն է, և բնաւ տարրերութիւն չունի նախորդ ծանօթացուցաներէն:

Ա. Ղազարու ձեռագրատան 259րդն է. մեծկակ հատոր մը, որուն մեծութիւնն է՝ 30 հ.ր. մեղք, իսկ թանձրութիւնը 3,5 հ.ր. մեղք:

Կաշեկազմ է՝ լաւ հանգամանցներով պահուած. թուղթը բամբակեայ, զիրը նոտր լաւ ընթեռնի. գրութիւնը երկսին լայն, լայն լուսանցքներով, որոնց վրայ սեղ տեղ օտար գրիշներ յաւելուածներ նշանակած են:

Ունի 513 էջ գրուած 256 թերթերով: Յայտնի չէ՝ թէ երբ ընդօրինակուած է այն: Հատորին կողքին մէջը գրուած յիշատակութիւն մը կ'ըսէ, թէ

« Զայս թժկարտ Ամիրտէվէրայ առ
« սպեցիի վարդապետք Միարանուրեանս
« ի կոստակղեռովոսյ ի Վեճեալի ի վահս
« սրբոյն Ղազարու, յամի տեսուն 1799
« յօդոստոի 24 »:

Խակ ամենավերջին էջին վրայ ալ, թէ՝

« ի բուին ՌՄՋՁ մայիսի ամսոյն ԺԵ,
« և Մարքեյու թժիշու առի զայս միջիքի-
« տէրու, որ շտա պատուական է, աստուած
« բարի վայերումն տայ »:

Անստի ՌՄՋՁ (այսինքն 1206 + 551)
= 1757 թուին Մատթէոս անուն թժիշկ
մը զայն ձեռք կ'անցընէ, և 1799ին ալ
Վեճեալի վանըը. այսու կարելի է են-
թագրել, թէ գրուած է այն թերմս 1700ի
առենները:

Անգիտաց Անպատին լիակատար մէկ օրի-
նակն է սա, այնչափ ընտիր՝ որ մինչև
իսկ կընայ տպագրութեան ծառայել:

Գործք կը սկսի Ամիրտովլամթի ծանօթ
Յառաջարանով, որուն մէջ իւր աշխա-
տութեան մասինն նախնական ծանօթու-
թիւններ մը տալով հանդերձ՝ կու տայ իւր
վրայ կենսագրական համառու տեղեկու-
թիւններ, և կը յիշատակէ իրմէն հին Հայ
թժիշկներ, որպէս՝ Մեծն Միհրար, Անտ-
րուն, Ստեփաննես, Ճային, Մարգիս, Յակոր,
Դեղին, Սիմառն, Վահրամ, և այլ օտար
թժիշկներ, ինչպէս յայտնած եմ Ամիր-
տորլարի ներդուհանիս մէջ¹.

Կը զնէ իւր աշխատութեան Յիշառա-
կարանը, ճիշդ ու ճիշդ նման նախորդ
Զեռագրին՝ զոր կը կարդանց վերև, և որ
կը գրէ անոր սկզբնաւորութեան թուա-
կանը՝ 1478:

Մակայն՝ այս Յիշառակարանին թա-
ցորդ մասը, այս Զեռագրին մէջ փոխա-
դրուած է Անգիտաց Անպատին Էն վերջը,
և կը սկսի՝ Ամիրտովլամթի մահուան Յի-
շառակութեամբ զոր ընդհանրապէս Օգոստ
թժկորեան մէջ կը կարդանց՝ այսպէս.

« Փառք ամենասուրբ Երդորդորեան Հօր
« և սրբոյն և հոգոյն սրբոյ այժմ և միշտ
« և յախուեան ամեն Փոխեցաւ ի Քրիստոս

« Ումիրտէվէր թժիշին բարգմանող գրուց,
« ի րվին յիս (1496), Դեկ. Ը, Օրն
« Ե. շրբ. »:

Եւ անմիջապէս յետոյ կը գտնենք Ան-
գիտաց Անպատին աւարտման տեղեկութիւ-
նը, զոր ոտանաւոր գրած է Ամիրտովլամթ
և զոր անգամ մ'ալ զրել աւելորդ չեմ հա-
մարիր, մինչև ցարդ հրատարակածներս²
աւելի ճշգելու համար. աւասիկ.

« Փառք ցեզ տէր և արարիչ մեզ ողորմեա՛,
« Որ տուող եմ մարդկան միտք և զգա-
յութիւն».

« Քո ստեղծուած են՝ յաշխարհս զինչ որ
կայ,
« Անմենայն շունչ կենդանի ի ցեզ փառք
կու տայ»:

« Գոհանամ ցեզ թրիստոս անմահ արքայ,
« Որ տուիր ինձ ժամանակ մինչև ի սմա,
« Դ տարի զտիւ և զգիշեր աշխատեցայ,
« ի բազում օրինակաց աւարտի սա:
« Գրեցի կատարեցի զինչ բան որ կայ.
« Ի բասից թժկութեան զինչ որ տայ.
« Աւարտեմ զսա Ելեզուաւ ինչ որ ուսայ.
« Ի Հայոց և յունաց և յարապկայ,
« Ի Պարսից և ի Թուրքաց ցիշ լաթինայ.
« Ի Հայոց եմ արարեալ սկիզբն դորա.
« Ի վերայ այրուրէնից զինչ զեղ որ կայ.
« Չմէն այլ կու յիշեմ վերջըն դորա.
« Ես թժիշկ Ամիրտէվէր, Հայրս Եղիպայ,
« Որ ծնեալ եմ ի քաղաքն Ամասիայ,
« Եւ հիմայ եմ բնակեալ ի Բիւզանդիայ.
« Որ իսկի դորա նման քաղաք չկայ,
« Որ Աթու է Թուրք ազգին հիմիկ որ կայ,
« Որ ասեն քաղաքին այս կոստանդինայ.
« Գծողին և շնորդին ովք որ կարդայ,
« Ողորմի Քրիստոս ովք որ կասէ թէ Հայոր
մեղայ.

« Որ ի բանք այլ իսկի պակաս չկայ.
« Փառք ցեզ տէր, որ Հայոց թուական
թմանայ »:

1. «ՆԵՐԱՊՂԵԱՆ ԱՄԻՐՏՈՎԼԱՄԹ ԲԺԵԿԻՆ» ՏօքԲ.

Վ. Թորգոմեան, կ. Պուէս 1921 ՏԿ. Ճարեան:

2. ԱՆ Էջ 18-19.

վերջին «ըմայ» բառը Անգլիաց Անպէտին աւարտման թուականն է՝ այսինցն $30 + 200 + 400 + 1 + 300 = 981$
 $(+ 551 = 1482)$:

Զեռագիրս բաց ի իւր ընդոծին կարևորութեանէն՝ կը ներկայացնէ և այն շահեկանութիւնը, զի կ'ուսուցանէ մեզ ՄԱՏԹԵՈՒ անուն բժիշկ մը, 18րդ դարու առաջին հէսին ապրած, որ ինքն ալ ունի այս Զեռագրին մէջ այլայլ յաւելումներ, մասնաւորապէս Հիպակուսատէ փոխ առանուած և զլիաւորաքար նուրիռուած, հիսանդի մը ապրելու և լայգրելու նշաններուն:

Մատթէոս բժիշկ անձանօթ էր ցարդաւալի է սակայն որ իր մասին չկան կենսագրական տեղեկութիւններ:

Տօրե. Վազգրան 8. Թուրամնաւ

Վենետիկ — Ա. Ղազար

20 Դեկտեմբեր 1922

(Եարումակելի)

ՄՊԱՀԱՆԻ ԶԱՅԱՐՄԱԿԱՆ ԳԱԽԱՐԾ

(Ալեքսանդրական - Պատրունիան Հայութակութեանուն)

I.

Ե Բ Կ Ո Ւ Խ Օ Ս Ա Փ

Ղարակաստանի հարաւային սահմանում, Սպահան նաև անգիր 20 Փարասի հնուու, Զահարմանաւ զաւառի բարձրաբեր սարերէ և լայնածաւալ դաշտերէ կործնն, փուած են տառնելյու նայածնակ գեղեցի, որուց բնակիները բներներն են այն մեծ զաղթաւանութեան՝ որ կատարեց Ժիշ-րդ դարում, Շահ-Ալեքսան մենցով:

Հարաւանաւած, տանջած և կծկած մի բռուն հոյ զիւզացներ են դրաք, որոնք երեք դարերից ի վեր կնուրանցել են պարկամն նորինի ներցու և կերտել իրենց համար մի նոր կեանք և նոր պատմութիւն:

Հնատարքական մի պատկեր է ներկայացնուու պատմական այդ ծողովքի կեանքը իր ուրօն կենացով, իր պատմութեամբ և բանահմանութեամբ:

Այս կեանքը սակայն, տարածատարաք, մինչ օրս դեռ անձանօթ է եղանք մեր ապագայական պատմութեամբ:

Քենան, Մեր բանահմանաքներն ուստամասիրութեամբ առարկան չեն գարելին նրա կինցաղն ու սովորութիւնները, նրան ու կաթը, գարք ու բարքը, բանահմանութիւններ և այլն, որոնք օրբատուէ մաշտամ, հարում և զուու մատանակի կանոն ժանձնելութիւններին Պէտք էր նրանց փոփէ կորսարից: Այս այդ նպատակով 1912 Մայիս Զերծուագրից հանապահնեցնից գեւսէ Զահարմանաւ, Մեկնելիս Պարակա-Հնդկաստանի թեմի առաջնորդ Սամակ Ալիք-հայիսկ. Ալվատեանը տեսեց մեզ հայեան համական:

Արք-Եպիսկոպոսան հայոց

Պարսկա - Էջմանոստի

№ 468:

Նոր-Ճուղա 31 Յուլիս 1920

Արժանապատիր Գործակալ Մերիին և Քահանամերիին
Բարեպաշտ Երեցիութիւնների ողջոյն և
օրինակի իւթիւն:

Ցես ողջութիւն յայտնեմք սիրելութեամցգ, որ տեղույս Ազգ երկու դպրոցմիրի ուսուոցի Պո. Արամ Նրեմեամը ծեր Զարմանաւ զաւառ այցելութեան է զալիս շրջազայիլու և զաւաղիդ տեղագրութիւնը պատրաստելու, ուստի սովալ պատուիրեմբ ազգ բուորդի, որ զիմքը սիրով ըմունիքի և յարգելով պէտք եղած աջակցութիւնը իրամ տալ զգամաք, որոյ վասի ամենցուութիւնների օրինակով, մամա

աղօթարար

Պասկա - Հնդկաստանի հայոց առաջնորդ

Սահակ Արք - ծպիս. Այլվատեան

Շրէցիքիք գաւառի տանենչորս հայարանի գիւղերը: Չարաթէներով ապրենինք զիւզացների մէջ ժամանակացական կեանքի դան հանամնեցների, նրանց պատմութեան և բանահմանութեան հետ: Ես այդ ամէնն արձանադրեցիք իրենց խական զիւզերով:

Մեր ուստամասիրութիւնը կատարել մեր անձամբ, Մայիս նկերականի և աշակել և մարդկէ Զահարմանաւիցի և մեր աշակեր կարապին Մանուկան և զեւզ զաղակարակն անհանձնեց Տէր-Ալեքսան Անդրեանը Երեւան է մեր հեռ ցըին են զիւզիք զիւզ և աւել մի շարք ժամանելութիւններ:

Ժողովրդի անահմանութիւնը հաւաքել ներ զիւզներին կերպութիւններից, իսկ ազգապրկան - պատմական անզեղութիւններն ու ծանօթութիւնները քաղեն ներ ժողովրդիք: Կիւնառարպաշէ զիւզանքն պատմիքներց և մամիկներց և «զաւառացիտուններից»: Մեզ աղջիւ ժառայել է նաև Սիրաք գիւղացի Սամէէ Ղարախանանց: 90 ապրեկան մի ծերունի է նա, որ իր ամբողջ կեանքը ան է կացրէ Զահարմանաւում: Նա անզիք է իմաստաւ, ոչչ զաւառի գիւղերի, առերիք, աղ-